

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180712864/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Skjule sig midt i Hjertet af det tyde Stige. København den
22de Maj 1789. Forfatteren af Holger Tytte*).

Til
Forfatteren af Rigsdalers-Selskens Hændelser

- * Øster at have igentaget min, i Noten ved Slutningen af forrige Kapitel, gjorde Annodning vilde Forfatteren af Holger Tytte tilslade mig, at jeg her opstættet en Anmælling, der ic ham sigt ses meget vedformende som mig. Lige har besynderligt som det var, at den lille Skovsholm, der har freuet de saare lidet belynde Aarbejdningen, det er udlagt: Israel forstedsdiget ved Holger Danse og Holger Tytte, vises tage Cramers Parti, lige has underligt forekomme det mig, at den ubenyndte Forfatter, som har freuet om den Ting, falder Auseufungen o. s. v. har villet blande sig i vores Stedigheder med Cramer†; Havde han endda haft det indbillede Rath derki, som Recensenter formente sig at have til at blande sig i andres Stedigheder, saa visde jeg lade Tinget passeere. Men nu lader det, som om han troede, at vi behovede hjælvetropper imod Cratner og Kampagni, hvilke vi dog aldrig havde forlangt eller ønsket os, men meget mere vilde have frebedet os, især om vi kunde have formoder os, at Holger Tytte komme fra en Raad, hvis mystiske Skrivemaade Thesophica selv ikke forstår, for at bruge hans egne Dce Pag 22, hvis Rigighed han har bevist næsten paa enhver Side, men her i Noten pag 26 og 27, og fra en Raad, der er i Stand til at føgte jo, at han funde bidrage til Presbiteriens Øphavelse. Se Noten pag. 31. Hvortidet dette stude gaa til, kan jeg hundeligt ikke begribe. Nej, min Herre! naar De funs lader Dereß Den lebes af den rene og ubesmitede Sandhed; naar man funs fun se, at denne fremstilles, ikke af Post til at Rade, men af blot Alras ejter at gonne, da sat De befinde, at Sandheden endnu har mange mægtige Venner, der ville bestaffe Presbiteriens, som vores Gallodium, og affert vindre Ejder Katumannsens Pen fan, paa den anden Side, aldrig børge os denne velgjærende Ørthed, thi han fan Munder stoves til.
- † Det er besynderligt at man nogen aldrig kan faa lov til at holde sin Ørthed for sig selv. Naar man ellersdett paraderer da den, og man funs vender sig om, set man strax et Par ubudne Mytere sidde bag paa.

Forfatteren af Holger Tytte, en Parodi paa Boggelsen's Over Holger Danse, var Heiberg selv — Forfatteren til Ørthet: Om den Ting, faldet Ankrusningen og om andree Ting var den senere som Digter belyndte Adolf Wilhelm Schack Staffeldt.

Avertissemencet lyder Død til andet saaledes: Saa snart som Professor Cramer er blevet færdig med sin Kavir‡), Rustonimust, Blutterhjæl, Dragnanter og Baggelen**) eller og før, i Fald et tilstrækkeligt Antal Subskribenter skalde tillade ham at oplyde sin græslelse Træsel, at træffe Danmark medt megen Overordnethed deraf, ogier Forfatteren af Holger Tytte at udgive Wentypet om d. t. v. t. D., men Præsterne forbeholder hon sig at udkylde paa Preces Titel. I dette Skrift vil han slukke alle sine Katalogister sammen og fortælien besvare, hvad der fortjener at besvares, dog skal han meget noje vogte sig for den Grobhed at byde

paa, men om Presbiteriheden for jachonne Affluns Skyld skalde opfaves, da var dette Ørthet lige saa urimeligt, som om man ville bore et Ørlogsfab i Græn, fordi der var en Due i Hjertet i Landternen. Men desfore rolig, min Herre, og naar De ikke son besvise, at De er Recensent, lass behag at overlaab os Trauer og Komvagni uebhædset, som vores hollige Prije, og vor forstest, at vi vores Stolthed icke tro os disse Hjælders Angreb falskommene vorne; vores døde Champions hælige Fall i Staten, icke Tempel Gryphuter, som De næonet paa den sidste Side i Dereß Skrift, og De, min Herre! vilde meddele os Bidrag til at afeve dem Ørster og blottse deres Bevægeri, da vilde vi med Taffigelse modtage Dereß Bidrag; men nu ere vores Antagonister sette ikke hælige Føl, og deres Gryhens gjorte i det højst ille større Slade i Staten, end nogle enkle Stepper i en botanist Have. Til sidst vilde Forfatteren af Holger Tytte tilgive mig, at jeg har freuet denne Note i hanc Nown, saa vel som i mit eget

*) Saaledes hedder Opførslen paa en Periode i hans Mindest.
**) Et af vores vittige Høneder har sagt, at Cramer funs haade gjort Baggelen en flot Kompliment med at bruge hans Nown til Titel paa denne Due. „Hvor øste“, sagde denne Mand, „vil det ikke hænde sig, at en elst anden mac sige til sin Ejder: Gå til Boggelsen, til det eller det Ørte?“ Bøge. Kam

d. t. v. o. i s. Wilseene ere maaske at udnælde saaledes: de tre Brobrenteure til d. i) Danmark, og herberg sigter da visnot til Cramer, Lode og Forfatteren af det overordnethed anioniske Skrift Auseufungen (Friedens Brum); — bøde sine Venner til Skjælt paa Gyremunter sigter til et Sted i det med Overfæstten „Cavir“ betegnede, til den ruske Digter Gerstengen rettede Afflit i Cramers „Boggelen“.